

Jindřich Feld se narodil 19. února 1925 v Praze, v rodině houslového pedagoga a profesora pražské konzervatoře Jindřicha Felda, u kterého sám studoval hru na housle a violu. Protože i skladatelova matka byla houslistka, hudba tvořila neodmyslitelnou součást jeho života již od dětství. Po ukončení gymnázia se začal věnovat studiu skladby, a to nejprve na konzervatoři ve třídě Emila Hlobila, posléze na AMU, kde byl žákem Jaroslava Řídkého. V roce 1952 absolvoval *Koncertem pro orchestr* a dizertační práci o Josefu Slavíkovi ukončil i studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, obor hudební věda, estetika a filozofie. Feldova tvorba je značně rozšířena a provozována nejen u nás, ale i v zahraničí. Řada nejhranějších děl vzešla ze spolupráce s francouzským flétnistou Jean-Pierrem Rampalem, který uvedl v premiéře *Koncert pro flétnu a smyčcový orchestr* (1954). Pro něj byla napsána i *Sonáta pro flétnu a klavír* a *Koncertantní fantazie pro flétnu, smyčcový orchestr a bicí*. Feldova tvorba 60. let je charakteristická příklonem ke kompozičním technikám evropské poválečné hudby – dodekafonii, seriální technice, aleatorice atd. Z tohoto období pocházejí skladby jako *Smyčcové trio*, *Duo pro flétnu a fagot*, *4. smyčcový kvartet* a zejména *Symfonie č. 1 pro symfonický orchestr*. V 70. a 80. letech vznikla řada instrumentálních koncertů, *5. smyčcový kvartet*, *Saxofonový kvartet*, *Symfonie č. 2*, „*Laus cantus*“ pro soprán a smyčcový kvartet a skladatelovo nejrozsáhlejší a nejvýznamnější dílo, oratorium-kantáta pro sólové hlasy, smíšený sbor a symfonický orchestr „*Cosmae chronica Boemorum*“ na středověký latinský text. Ve skladatelské činnosti pokračoval Jindřich Feld i v 90. letech, kdy zkomponoval mj. *Symfonii č. 3* („*Fin de siècle*“), *6. smyčcový kvartet*, *Quintetto capriccioso pro flétnu, housle, violu, violoncello a harfu*. Kromě kompoziční práce se věnoval ve velké míře pedagogické činnosti; v 60. letech působil jako hostující profesor na univerzitě v australské Adelaide, v 70. a 80. letech vyučoval na pražské konzervatoři, přednášel též na několika amerických univerzitách, dále pak v Dánsku, Norsku, Německu a v roce 1991 v Japonsku.

Trio pro housle, violoncello a klavír mělo v původní verzi premiéru v Praze 15. října 1973 v podání Dvořákova tria. Později na žádost anglické flétnistky Evelyn Frank autor upravil houslový part pro flétnu a pouze drobnými změnami tak vytvořil druhou verzi skladby. V této podobě pak dílo poprvé zaznělo v Londýně 16. dubna 1995. Chromatická i volně dodekafonická struktura, živá rytmická pulzace a přehledný formální rozvrh všech čtyř vět jsou hlavními rysy skladby. Její jednotnou koncepci završuje finální věta, jejíž tématický základ je vytvořen z prvního a druhého tématu úvodní věty a rovněž hlavní téma druhé věty je připomenuto před energickým a rytmickým závěrem skladby.

Jindřich Feld wurde am 19. Februar 1925 in Prag als Sohn des Violinlehrers und Professors am Prager Konservatorium Jindřich Feld geboren, bei dem er später Violine und Bratsche studierte. Da seine Mutter ebenfalls Geigerin war, wurde die Musik zu einem nicht weg zu denkenden Bestandteil seiner Kindheit. Nach dem Abschluss des Gymnasiums studierte er Komposition zunächst bei Emil Hlobil am Prager Konservatorium und dann bei Jaroslav Řídký an der Akademie der musischen Künste, an der er sein Studium 1952 mit dem *Konzert für Orchester* beendete. Im selben Jahr schloss er auch das Studium der Musikwissenschaft, Ästhetik und Philosophie an der Karlsuniversität mit einer Dissertationsschrift über den Geiger Josef Slavík ab. Die Bedeutung Jindřich Felds als Komponist überschreitet die Grenzen seiner Heimat. Seine Werke werden im Ausland häufig aufgeführt. Einige der meistgespielten Kompositionen verdanken ihre Entstehung der Zusammenarbeit mit dem französischen Flötisten Jean-Pierre Rampal, der u.a. Felds *Konzert für Flöte und Streichorchester* (1954) uraufführte. Diesem Künstler widmete Feld auch die *Sonate für Flöte und Klavier* und die *Konzertante Fantasie für Flöte, Streichorchester und Schlagzeug*. Bemerkenswert sind Felds Werke der sechziger Jahre (*Streichtrio*, *Duett für Flöte und Fagott*, *Streichquartett Nr. 4* und namentlich die *1. Symphonie für symphonisches Orchester*), die für seine damalige Beschäftigung mit den kompositorischen Techniken der europäischen Musik der Nachkriegszeit (Dodekaphonie, Serialität, Aleatorik u.a.) charakteristisch sind. In den 70. und 80. Jahren entstanden neben einer Reihe von Instrumentalkonzerten das *Streichquartett Nr. 5*, das *Saxophonquartett*, die *2. Symphonie*, „*Laus cantus*“ für Sopran und Streichquartett und eines seiner umfangreichsten und gewichtigsten Werke – die Oratoriums-Kantate für Soli, gemischten Chor und symphonisches Orchester „*Cosmae Chronica Boemorum*“ über einen mittelalterlichen lateinischen Text. Seine kompositorische Tätigkeit setzte Jindřich Feld in den 90. Jahren fort, in denen er u.a. die *3. Symphonie* („*Fin de siècle*“), das *Streichquartett Nr. 6*, und das *Quintetto capriccioso für Flöte, Violine, Viola, Violoncello und Harfe* schuf. Von besonderer Bedeutung ist Felds langjährige pädagogische Tätigkeit; in den 60er Jahren wirkte er an der Adelaide Universität in Australien, in den 70er und 80er Jahren unterrichtete er am Prager Konservatorium und hielt Vorträge an verschiedenen Universitäten in den USA sowie in Dänemark, Norwegen und Deutschland. 1991 folgte er einer Einladung nach Japan.

Die ursprüngliche Fassung des *Trios für Violine, Violoncello und Klavier* wurde vom Dvořák-Trio am 15. Oktober 1973 in Prag uraufgeführt. Später, auf Wunsch der englischen Flötistin Evelyn Frank, bearbeitete der Komponist die Violinstimme für die Flöte. Durch diese kleine Bearbeitung entstand eine zweite Fassung dieses Werkes, deren Premiere am 16. April

1995 in London stattfand. Die Hauptmerkmale der vier Sätze sind die chromatische oder auch frei dodekaphonische Struktur, ein lebhaftes rhythmisches Pulsieren und die übersichtliche Form. Die einheitliche Konzeption vollendet sich im Finalsatz, dessen Thema vom ersten und zweiten Thema des Eingangssatzes abgeleitet wurde. Vor dem rhythmischen, energischen Abschluss wird das Hauptthema des zweiten Satzes noch einmal aufgenommen.

Jindřich Feld was born in Prague on 19 February 1925, into the family of a violin teacher and professor at the Prague Conservatoire, Jindřich Feld. His mother was also a violinist and so music became an inherent part of the composer's childhood. Feld studied violin and viola with his father and, after finishing grammar school, he studied composition as his major subject, first at the Conservatoire (with Emil Hlobil) and then at Prague's Academy of Performing Arts (with Jaroslav Řídký), where he graduated in 1952 with *Concerto for Orchestra*. In the same year, he finished his studies at the Philosophical Faculty of the Charles University in Prague, where he studied musicology, aesthetics and philosophy. Jindřich Feld is generally known as a composer whose works are promoted and presented outside the Czech Republic. A number of Feld's most performed works were written following his collaboration with the French flautist Jean-Pierre Rampal, who premiered *Concerto for Flute and String Orchestra*, dating from 1954; the internationally highly successful *Sonata for Flute and Piano*, as well as *Fantasia concertante for Flute, String Orchestra and Percussion*, were also written for Rampal. Of his other compositions, those dating from the 1960s – *String Trio*, *Duo for Flute and Bassoon*, *String Quartet No. 4* and especially *Symphony No. 1 for Orchestra*, are certainly noteworthy pieces marked by the gradual application of compositional techniques adopted in post-war European music (dodecaphony, serial music, aleatory and others). In the 1970s and 1980s, a number of instrumental concertos appeared, along with *String Quartet No. 5*, *Saxophone Quartet*, and *Symphony No. 2*, "*Laus cantus*" for *Soprano and String Quartet*, and also one of his most extensive and significant works, an oratorio-cantata for solo voices, mixed choir and symphony orchestra, "*Cosmae Chronica Boemorum*", which uses a mediaeval Latin text. The 1990s brought works such as *Symphony No. 3 ("Fin de siècle")*, *String Quartet No. 6* and *Quintetto capriccioso for Flute, Violin, Viola, Cello and Harp*. Jindřich Feld's creativity is also reflected in his extensive teaching work over a period of years. In the 1960s he was a visiting professor of composition at Adelaide University in Australia; in the 1970s and 1980s he occupied a full-time position as professor of composition at the Prague Conservatoire. He gave lectures at several American universities, as well as in Denmark, Norway, Germany and, in 1991, also in Japan.

Trio for Violin, Violoncello and Piano was premiered in its original version by the Dvořák Trio in Prague on 15 October 1973. Later, the composer arranged the violin part for flute at the request of the English flautist Evelyn Frank, introducing only minor alterations. This version had its premiere in London on 16 April 1995. The composition's main features include a chromatic and freely dodecaphonic structure, a lively pulsating rhythm and a clear, formal layout for all the four movements. The work's uniform concept culminates in the final movement, the thematic basis of which is created from the first and second themes of the first movement, along with a reminder of the main theme in the second movement prior to the energetic and rhythmical conclusion of the piece.

Petra Simbartlová

Übersetzt von Ivana Kašparová

Translated by Karla Hájková and Karolína Vočadlo Hughes

© by Editio Bärenreiter Praha

I Allegro giusto	5
II Lento	13
III Allegro vivo	20
IV Allegro con brio	32

DURATA cca 16'